

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА»

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ активізації інвестиційного процесу

Матеріали
Міжнародної науково-
практичної конференції
22 квітня 2010 р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний вищий навчальний заклад
«КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА»

Кредитно-економічний факультет

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ активізації інвестиційного процесу

*Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції*

22 квітня 2010 р.

Фінансово-кредитний механізм активізації інвестиційного процесу : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. — К. : КНЕУ, 2010. — 519, [1] с.
ISBN 978-966-483-325-4

Головні напрями роботи конференції:

- грошово-кредитні чинники активізації інвестиційного процесу;
- ресурсний потенціал банків у забезпеченні інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання;
- шляхи активізації діяльності фінансово-кредитних установ на інвестиційному ринку;
- проблеми становлення та розвитку ринку капіталів в Україні;
- інноваційні форми та фінансові інструменти активізації інвестиційної діяльності;
- регулювання діяльності фінансово-кредитних установ в інвестиційній сфері;
- удосконалення інституційних основ банківської діяльності в інвестиційній сфері.

УДК 336.532
ББК 65.263

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії М. І. Діба, д-р екон. наук, проф.
Члени редакційної колегії Т. В. Майорова, канд. екон. наук, доц.; А. М. Мороз, д-р екон. наук, проф.; Л. Л. Примостка, д-р екон. наук, проф.

Рекомендовано Вченою радою кредитно-економічного факультету
Державного вищого навчального закладу «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»
(Протокол №5 від 04.03.2010 р.)

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність
за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних,
галузевої термінології, імен власних та інших відомостей.

ЗМІСТ

<i>Діба М. І.</i> Вплив банківської кризи на інвестиційний клімат в Україні	13
<i>Аванесова І. А.</i> Інноваційний потенціал ринку фінансових послуг	17
<i>Алексєєнко М. Д., Алексєєнко Л. М.</i> Банківський нагляд в контексті посилення вимог до стабільності фінансових посередників	20
<i>Амбрик Л. П.</i> Фіскальні інструменти активізації інвестиційного процесу	22
<i>Архипенко С. В.</i> Активізація інвестиційної діяльності регіону з боку місцевої влади через інструменти кредитної системи	25
<i>Афоніна Є. В.</i> Боргові цінні папери у структурі державного боргу України	27
<i>Базарний Д. В.</i> Поєднання інтересів акціонерів та працівників банківських установ як необхідна передумова стабільного розвитку	30
<i>Баріда Н. П.</i> Роль оцінки вартості застави в системі менеджменту кредитного ризику банку	33
<i>Башилай С. В.</i> Особливості ризик-менеджменту в фінансово-банківських групах	35
<i>Бєгун К. А.</i> Банківська інновація у вигляді NFC: позитивні та негативні сторони	38
<i>Белякова О. В.</i> Співробітництво України зі світовим банком	40
<i>Білань Н. С.</i> Оцінювання та управління ринковими ризиками банку на основі VAR-методології	42
<i>Білошапка В. С.</i> Інноваційні технології залучення інвестицій	45
<i>Бова Т. В.</i> Інституційні перешкоди розвитку інноваційного бізнесу в Україні	47
<i>Боднарчук В. Д.</i> Державне регулювання інвестиційно-інноваційних процесів на регіональному рівні	50

<i>Бондаренко Л. А.</i> Мікрокредитування як одна з перспективних форм інвестування підприємств малого та середнього бізнесу . . .	52
<i>Боришкевич С. В.</i> Необхідність модернізації ринку капіталів в Україні	55
<i>Брегедда С. А.</i> Стимулювання капіталізації банків як передумова інвестиційного кредитування економіки	57
<i>Брітченко І. Г.</i> Використання акредитиву для активізації інвестиційного процесу в будівництві	60
<i>Буряченко А. Є.</i> Інвестиційна складова місцевих бюджетів	62
<i>Васильчук І. П.</i> Посилення ролі інституціональних чинників розвитку економіки як тенденція останніх років	65
<i>Верченко Г. В.</i> Сутність та роль страхового маркетингу	67
<i>Ветвицький Д. О.</i> Інвестиційне забезпечення екологічної освіти в країні	70
<i>Власова І. В.</i> Фактори дестабілізації банківської системи України та їх вплив на інвестиційний процес у період кризових явищ . . .	72
<i>Вожжов А. П.</i> Трансформація банківських ресурсів при регулюванні економічного росту	75
<i>Вольська С. П.</i> Шляхи підвищення прибутковості діяльності банку . . .	77
<i>Воробійова О. І.</i> Кредитний потенціал банків як умова зростання інвестицій у реальному секторі економіки	80
<i>Воронченко О. В.</i> Дослідження інвестиційного проекту як економічної категорії	82
<i>Гансва О. М.</i> Інвестиційна привабливість міст у політиці розвитку житлово-комунального господарства	84
<i>Гапонюк М. А.</i> Механізми стимулювання розвитку ринку боргових інструментів в Україні	87
<i>Геснюк М. М., Адаменко А. П.</i> Іпотечний механізм довгострокового інвестування сільськогосподарських підприємств	89
<i>Гладчук К. М.</i> Правові передумови залучення ресурсів для України шляхом ІРО	91
<i>Гойванюк М. П.</i> Тимчасова адміністрація в банках як запобіжний захід його ліквідації	94
<i>Головка О. Г.</i> Напрями впливу різних чинників на сталість отриманого фінансового результату системою вітчизняних банків	96
<i>Грабчук О. М., Катан Н. В.</i> Державне регулювання інвестиційної діяльності комерційних банків	99
<i>Гринько О. Л.</i> Формирование инвестиционного ресурсного потенциала банковской системы: проблемы и пути активизации процесса	102

<i>Гринько Т. В.</i> Напрямки удосконалення організаційно-фінансової інфраструктури інноваційної діяльності суб'єктів господарювання в Україні	104
<i>Грицай Т. Л.</i> Економічна сутність інвестиційного проекту	107
<i>Губасв С. М.</i> Структура банківських кредитів в Україні	109
<i>Гузенко О. П.</i> Окремі аспекти вирішення проблеми вкладення кредитного інвестиційного ресурсу в економічний розвиток країни	112
<i>Дашиліна С. О.</i> Сучасні джерела нагромадження капіталу	115
<i>Дашлюк Є. Ю.</i> Маркетинговий підхід до вдосконалення управління банківською інвестиційною діяльністю	117
<i>Дегтярєва Н. В.</i> Розвиток похідних фінансових інструментів в Україні	120
<i>Дедіков О. І.</i> Про формування фінансового механізму активізації інвестиційного процесу	122
<i>Демиденко О. А.</i> Використання кредитних ліній ЄБРР для фінансування підтримки реалізації інвестиційних проектів і програм в Україні	125
<i>Денисова А. В., Яровінська Н. Я.</i> Проблеми створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні	127
<i>Діба В. М.</i> Основні методи та особливості оцінювання інтелектуального капіталу й нематеріальних активів	129
<i>Діба О. М.</i> Соціально орієнтовані інвестиції та їх характеристика . . .	132
<i>Дибань О. Л.</i> Роль банків в інвестиційній діяльності страхових компаній	134
<i>Добровольська О. В.</i> Вплив глобалізації на розвиток банківської системи України	137
<i>Дробницька О. Р.</i> Філософія видів сек'юритизації	140
<i>Жолнерчик Г. Ю.</i> Оцінка ефективності лізингових інвестицій	142
<i>Заболотна Н. Г.</i> Банки розвитку як інструмент активізації інвестиційного процесу	145
<i>Запаранюк Т. В.</i> Грошово-кредитні важелі стимулювання економічного розвитку і активізації інвестиційного процесу	147
<i>Захарін С. В.</i> Проблеми активізації кредитування інвестиційних проектів	150
<i>Землячова О. А.</i> Спільні інвестиції банків і страхових компаній	153
<i>Зубок М. І.</i> Інформаційний ресурс банку і його використання в інвестиційній діяльності	155

І. Г. Брітченко, д-р екон. наук, проф.,
завідувач кафедри грошового обігу і кредиту,
Полтавський університет споживчої кооперації України

ВИКОРИСТАННЯ АКРЕДИТИВУ ДЛЯ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В БУДІВНИЦТВІ

В сучасних економічних умовах актуальним є подальший пошук ефективних механізмів стимулювання будівництва в Україні. Особливо актуальним є пошук таких механізмів для будівництва багатоквартирного житлового фонду.

Внаслідок економічної та фінансової кризи значно скоротилися обсяги споживчого кредитування комерційними банками України, котре становили до 90 % розміру всіх інвестицій приватних забудовників. Пошук ефективних механізмів інвестування житлового будівництва також є актуальним внаслідок чисельних зловживань з фінансовими ресурсами забудовників при інвестуванні будівництва багатоквартирного житлового фонду. Вирішення зазначеного питання є важливим не тільки для розв'язання соціальних потреб громадян у новому житлі, але і з огляду на те, що збільшення обсягів будівництва — надійний та ефективний чинник відновлення та розвитку економіки будь-якої країни.

Зазначене завдання може бути вирішено шляхом використання банківських гарантій у вигляді безвідзивного, підтвердженого та покритого документарного акредитиву при інвестуванні заощаджень фізичних осіб у будівництво житлового фонду. Акредитив — договір, що містить зобов'язання банку-емітента, за яким цей банк за дорученням клієнта (заявника акредитива) або від свого імені проти документів, які відповідають умовам акредитива, зобов'язаний виконати платіж на користь бенефіціара або доручає іншому (виконуючому) банку здійснити цей платіж [1]. При цьому найбільш доцільним представляється використання револьверного акредитиву. Револьверний акредитив у будівництві житла — це 3-х сторонній договір який укладається між замовниками (фізичні особи), банком та забудовниками (будівельні компанії), у якому зазначається що будівництво відбуватиметься певними етапами через відповідні проміжки часу і за певну суму коштів [1]. Окремі переваги акредитивних форм розрахунків та їх роль у мультиплікаційних процесах раніше висвітлювалися вітчизняними науковцями [2].

З організаційно-правової точки зору для реалізації можливостей використання банківських акредитивів для активізації інвестиційного процесу в будівництві житла доцільно використовувати кооперативи забудовників. Відповідно до Закону України «Про кооперацію» [3] та Закону України «Про споживчу кооперацію» [4], кооператив — це юридична особа, утворена фізичними або юридичними особами, які добровільно об'єдналися на основі членства для ведення спільної господарської та іншої діяльності з метою задоволення своїх економічних, соціальних та інших потреб на засадах самоврядування. Метою кооперації є задоволення економічних, соціальних та інших потреб членів кооперативних організацій на основі поєднання їх особистих та колективних інтересів, поділу між ними ризиків, витрат і доходів, розвитку їх самоорганізації, самоуправління та самоконтролю. Суттєвою перевагою кооперативу є той факт, що кожен член кооперативу незалежно від розміру внеску має один голос. Тобто працює принцип: одна квартира — один голос (аналогічно житловому кондомініуму). Утворений фізичними особами кооператив в договорі з будівельною компанією повинен зафіксувати револьверний акредитив як форму розрахунків. Відповідно до умов акредитиву уповноважений банк набуває прав і обов'язків контролю за цільовим використанням інвестиційних ресурсів відповідно до кошторису будівельних робіт та календарним графіком будівництва.

Використання акредитиву для активізації інвестиційного процесу в будівництві має незаперечні переваги для замовників — фізичних осіб, банків та держави. Перевагами для замовників-фізичних осіб є наступні:

— можливість усунення ризиків нецільового використання грошей забудовником та унеможливлення зловживань фінансовими ресурсами;

— наявність можливості поетапного здійснення внесків, або часткового нарахування відсотків на тимчасово вільні ресурси за умов внесення повного розміру вартості майбутнього житла;

— зменшення розміру відсотків за споживчий кредит унаслідок появи реальної застави у вигляді майбутніх гарантованих банком майнових прав на фактично виконані будівельні роботи.

Основними перевагами використання акредитиву при активізації інвестиційного процесу в будівництві для комерційного банку є:

— можливість просування на ринок нових банківських продуктів;

— можливість отримання додаткових доходів та підвищення рентабельності банку за рахунок надання банківських гарантій по акредитиву без відволікання ресурсів від кредитних операцій;

— розширення можливостей банку по кредитуванню внаслідок розширення заставної бази та підвищення фінансової дисципліни позичальників;

— створення умов для розширення клієнтської бази банку.

Основними перевагами використання акредитиву при активізації інвестиційного процесу в будівництві для держави є:

— створення передумов для стимулювання будівельної галузі;

— унеможливлення зловживань з фінансовими ресурсами забудівельних компаній;

— подальший розвиток банківської системи України.

Література

1. Аккредитивы, документарное инкассо, банковские гарантии. — Швейцария: Швайцерише Кредитанштальт, 1989. — 148 с.
2. Бритченко И. Г. Региональные аспекты банковского рыноковедения. — Донецк: ДонГУЭТ им. М. Туган-Барановского, 2003. — 291 с.
3. Закон України № 2266-ХІІ від 10.04.92 «Про споживчу кооперацію» // Відомості Верховної Ради. — 1992. — № 30. — Ст. 414.
4. Закон України від 18.09.1991р. № 1560-ХІІ «Про інвестиційну діяльність» // Відомості Верховної Ради. — 1991. — № 47. — С. 646.

УДК 336.531.2

А. Є. Буряченко, канд. екон. наук, доц.,
докторант кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ІНВЕСТИЦІЙНА СКЛАДОВА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Недостатність фінансових ресурсів у органів місцевого самоврядування вимагає спрямування бюджетних видатків переважно на вирішення поточних завдань і проблем. У таких умовах, на наш погляд, недостатньо уваги приділяється виділенню бюджетних асигнувань з місцевих бюджетів на здійснення інвестиційних проектів. Це призводить до накопичення наявних проблем і можливості виникнення кризового стану в майбутньому, подолання якого потребуватиме значно більших фінансових ресурсів. З огляду на це, зниження обсягів бюджетних інвестицій до меж, які є меншими від суми зношення основних фондів, розглядається як

серйозна загроза не тільки подальшому економічному зростанню, а й своєчасному виконанню поточних зобов'язань.

Інвестиційна складова місцевих бюджетів — це сукупність фінансових ресурсів відповідного бюджету, що спрямовується на формування довгострокових активів відповідної територіальної одиниці з метою отримання економічного та соціального ефектів у майбутньому (введення в дію нових будівель, споруд, придбання транспортних засобів, обладнання, предметів довгострокового користування, нематеріальних активів, проведення їхнього капітального ремонту, реконструкції, модернізації та реставрації, придбання і капітальне поліпшення землі, а також надання капітальних трансфертів тощо).

Сучасна роль бюджетних інвестицій в економічній системі базується на здатності здійснювати три головні функції: 1) створення й відновлення основних фондів для виробництва суспільно важливих товарів і послуг; 2) перерозподіл інвестиційних ресурсів в економічній системі; 3) стабілізація економіки (рис.).

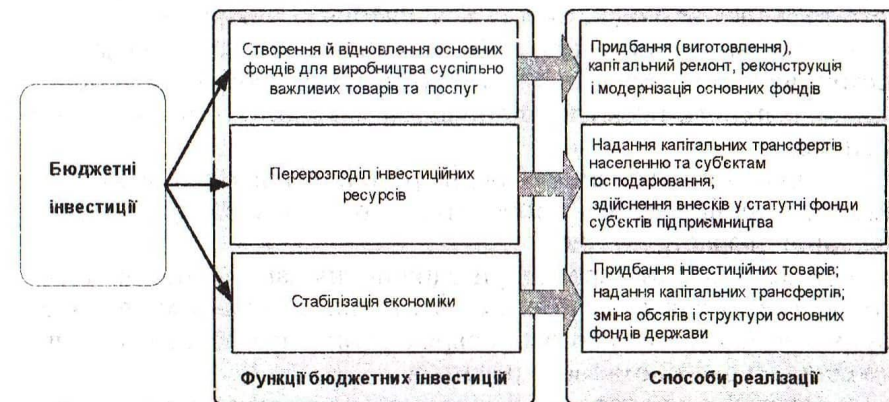

Рис. Функції та інструменти бюджетних інвестицій.

З огляду на перелік завдань, які вирішуються за допомогою бюджетних інвестицій, та з метою більш детального з'ясування ролі бюджетних інвестицій у соціально-економічному розвитку та дослідження їхніх зв'язків із джерелами фінансування досить слушна думка українського науковця Малиняка Б.С., яким запропоновано виділяти інвестиції, що спрямовуються у бюджетний сектор, у розбудову інфраструктури, для забезпечення соціального захисту населення, в реальний сектор економіки та на інші цілі [1, с.7].

Наукове видання

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

*Матеріали міжнародної
науково-практичної конференції*

22 квітня 2010 року

Видано в авторській редакції

Коректор *Є. Піцаль*
Художник обкладинки *Т. Зябліцева*
Верстка *Т. Піхота*

Підп. до друку 19.03.10. Формат 60×84/16. Папір офсет. № 1.
Гарнітура Тип Таймс. Друк офсетний. Ум.-друк. арк. 30,21
Обл.-вид. арк. 34,39. Наклад 265 пр. Зам. 10-3893

Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи (серія ДК, № 235 від 07.11.2000)
Тел./факс (044) 537-61-41; тел. (044) 537-61-44
E-mail: publish@kneu.kiev.ua

Друк ТОВ «Видавничо-поліграфічний дім «Формат»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи (серія ДК, №1976 від 19.10.2004)
Зам. 70. Тел. (044) 463-53-23